

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 32. Synodi Patres Tridento Bononiam profecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. urgebat, ne in ancipiti fluctaret: ait A.
A.C 1547. postolicæ Cameræ Auditor eidem op-
 posuit, quod cuius liberum esset vete-
 rem formulam: *Non licet*: in usum de-
 ducere, ut proin hac in re uberiorem
 scientiam sibi comparare studeret. Post-
 modum collectis a Massarello, qui Con-
 cilio a Secretis erat, suffragiis ex quin-
 quaginta quinque Patribus tum præ-
 sentibus triginta octo Synodum esse
 transferendam censuerunt.

§. XXXII.

*Synodi Patres Tridento Bononiam
profecti.*

Pallav. l. 9. c. 17.
Diar. Conc. Trid. p. 214
Apud. Rayn. hoc an. n. 53.
Et 54.
 Approbato translationis Decreto alte-
 ra die duodecima Martii Legati,
 necnon Episcopi ipsis faventes disces-
 sum parabant, Bononiam petaturi: Igi-
 tur uno signo Crucis præferente cum
 consueta pompa proficiscuntur, ac die
 vigesima ejusdem Mensis unacum pluri-
 mis Episcopis natione Italis præfatam
 urbem ingrediuntur: Hispani vero,
 necnon illi, qui Caroli V. Imperio pa-
 rebant, Tridento excedere renuentes,
 ibidem, ut obtendebant, Cæsaris iussa
 præstolabantur. Abierunt quoque men-
 se Februario ad medium vergente Gal-
 liarum Regis Oratores, cumque tumul-
 tus, qui ex hac translatione in Synodo
 exori-

exoriturum dicebantur, præviderent, Venetias contenderunt.

Sæc. XVI.
A.C. 1547.

Equidem Fesulanus Episcopus unicum illis, qui huic translationi obsisterent, Tridenti permanebat, tandem vero ejus pertinacia expugnabatur oburgatione, qua eum Legatorum primus excipiebat, hinc rebus suis male consultum iri arbitratus, summum Pontificem, quem sibi graviter indignari verebatur, sibi conciliare festinabat, ut tamen eo certius veniam impetraret, Amicorum suorum, quos auctoritate ac potentia plurimum valere noverat, præcipue Poli ac Roldolpi Cardinalium patrocinium implorabat, & demum accepta Farnesii Cardinalis Epistola hanc in rem data quantocius Bononiam contendit: Agathensis vero, & Portuensis Episcopi neutri parti adhærere statuebant, sed tandem Tridentum reliquerunt, inde Bononiam profecturi. Horum primus, quem Franciscus I. ante obitum suum ad Mirapicensem Episcopatum nominaverat, Ferrariæ substituit Regis sui jussa præstolaturus: cum vero hic jamjam e vivis excessisset, atque Henricus II. ejus Filius Regnique Successor nondum de tota rei serie instructus esset, hinc præfatus Episcopus in eadem Urbe, ad quam se receperat, usque ad mensem Septembrem substitit,

tit,

Sæcul. XVI. tit, & postea unacum Franciæ Orato-
A.C. 1547. ribus Bononiam pergere jussus est. Sub
idem tempus pariter Episcopus Por-
tuensis, qui hucusque Tridenti hæsit,
Bononiam venit; cum enim triduo non-
dum evoluto ex suis domesticis duo mor-
bo correpti decederent, primas eo cu-
ras intendit, ut protinus aufugeret,
atque Italis Præsulibus Bononiæ sese
adjungeret.

§. XXXIII.

*Romanorum judicium de hac trans-
latione.*

Pallav. c. 17. *n. 4. & seq.* **C**um interea Legati a Viris Curia Romanæ addictis plurimum celebra-
rentur, quod Sedem Apostolicam ab
inultibus, quibus eam Tridenti expo-
nendam timebant, liberassent, ac Sy-
nodum ad Urbem Pontifici subditam
transtulissent, non deerant Hispani ac
Cæsarei, qui ob hanc agendi rationem
fatis aperte suam testabantur indigna-
tionem, præcipue vero culpam in Cer-
vinum Cardinalem rejicientes sparge-
bant, quod hæc translatio invitæ Na-
tionis suæ Episcopis, necnon inconsul-
to Cæsare facta summo Pontifici ac Ro-
manæ Curia admodum perniciofa ef-
fet, ex adverso autem nihil optabilius
Imperatori accidere potuisset; cum enim
hic